

Χιονισμένα βουνά άρχισαν σιγά-σιγά να φαίνονται, και ο Άριο προσγειώθηκε σε μια μικρή πόλη. Μερικά παιδιά έπαιζαν κοντά σε ένα ρυάκι.

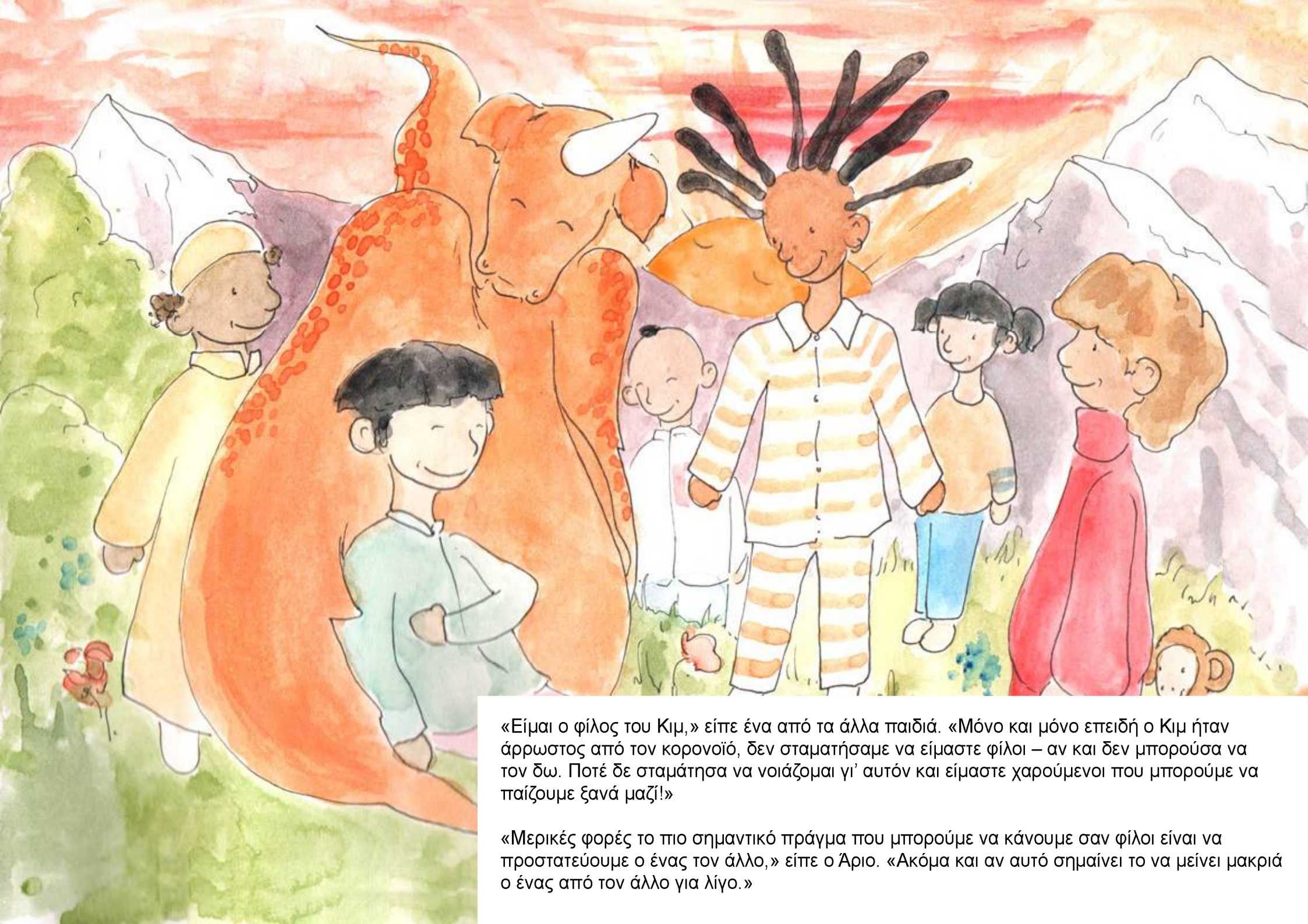
«Άριο!» φώναξε ένα από τα παιδιά, χαιρετώντας τον από μακριά.

«Γεια σου, Κιμ,» είπε ο Άριο. «Για ακούστε όλοι, ήθελα να γνωρίσετε μερικούς φίλους μου που αρρώστησαν από τον κορονοϊό, και έγιναν καλά.»

«Πώς ήταν;» ρώτησε ο Σαλέμ.

«Έβηχα και ένιωθα ότι έκαιγα μερικές φορές. Ένιωθα επίσης πραγματικά πολύ κουρασμένος και δεν ήθελα να παίξω για λίγες μέρες,» είπε ο Κιμ. «Κοιμήθηκα όμως πάρα πολύ και η οικογένειά μου με φρόντισε. Μερικοί από τους γονείς μας, τις γιαγιάδες και τους παππούδες μας έπρεπε να πάνε στο νοσοκομείο. Οι νοσηλευτές και οι γιατροί ήταν πολύ ευγενικοί μαζί τους, και οι άνθρωποι από την κοινότητά μας μας βοήθησαν στο σπίτι. Μετά από λίγες εβδομάδες γίναμε και πάλι καλά.»

«Είμαι ο φίλος του Κιμ,» είπε ένα από τα άλλα παιδιά. «Μόνο και μόνο επειδή ο Κιμ ήταν άρρωστος από τον κορονοϊό, δεν σταματήσαμε να είμαστε φίλοι – αν και δεν μπορούσα να τον δω. Ποτέ δε σταμάτησα να νοιάζομαι γι' αυτόν και είμαστε χαρούμενοι που μπορούμε να παίζουμε ξανά μαζί!»

«Μερικές φορές το πιο σημαντικό πράγμα που μπορούμε να κάνουμε σαν φίλοι είναι να προστατεύουμε ο ένας τον άλλο,» είπε ο Άριο. «Ακόμα και αν αυτό σημαίνει το να μείνει μακριά ο ένας από τον άλλο για λίγο.»

«Ναι, αυτά μπορούμε να τα κάνουμε ο ένας για τον άλλο,» είπε η Λεϊλά.

«Και μια μέρα, θα μπορούμε να παίξουμε μαζί ξανά και να επιστρέψουμε στο σχολείο όπως κάναμε πριν,» είπε ο Σαλέμ.

Ήταν πια η ώρα να γυρίσουν σπίτι, και ώρα για τη Σάρα να αποχαιρετήσει τους νέους φίλους της. Υποσχέθηκαν ο ένας στον άλλο ότι δε θα ξέχναγαν ποτέ αυτό το συναρπαστικό ταξίδι που έκαναν μαζί.

Η Σάρα λυπήθηκε που μπορεί να μην βλέπόντουσαν για λίγο καιρό. Ένιωσε όμως καλύτερα όταν θυμήθηκε αυτό που είχε πει ο φίλος του Κιμ. Μόνο και μόνο το ότι δεν μπορείς να δεις κάποιους ανθρώπους, δεν σημαίνει ότι έχεις σταματήσει να τους αγαπάς.

Ο Άριο τους άφησε όλους στα σπίτια τους, και περίμενε να αποκοιμηθεί η Σάρα πριν φύγει.

«Μπορούμε να κάνουμε ξανά το ίδιο και αύριο;» του ζήτησε η Σάρα.

«Όχι, Σάρα, είναι ώρα πια να είσαι μαζί με την οικογένειά σου,» είπε ο Άριο. «Να θυμάσαι την ιστορία μας. Μπορείς να προστατεύεις αυτούς που αγαπάς με το να πλένεις τα χέρια σου και να μένεις στο σπίτι. Κι εγώ δεν είμαι ποτέ πολύ μακριά. Μπορείς πάντα να είσαι μαζί μου όταν πηγαίνεις στο ασφαλές μέρος σου.»

«Είσαι ο ήρωας μου,» ψιθύρισε η Σάρα.

«Κι εσύ, είσαι η ηρωίδα μου, Σάρα. Είσαι μια ηρωίδα για όλους όσους σε αγαπούν,» είπε ο Άριο.

Η Σάρα αποκοιμήθηκε και όταν ξύπνησε την επόμενη μέρα, ο Άριο είχε φύγει. Κι έτσι αυτή πήγε στο ασφαλές της μέρος να του μιλήσει, και μετά ζωγράφισε όλα όσα είχαν δει και μάθει στην περιπέτειά τους. Έτρεξε στη μαμά της κρατώντας τη ζωγραφιά της για να της πει τα νέα της.

«Μπορούμε όλοι να βοηθάμε τους ανθρώπους να είναι ασφαλείς, Μαμά,» είπε. «Συνάντησα τόσους πολλούς ήρωες στο περιπετειώδες ταξίδι μου!»

«Σάρα μου, έχεις δίκιο!» απάντησε η μαμά της. «Υπάρχουν πολλοί ήρωες που προστατεύουν τους ανθρώπους από τον κορονοϊό, όπως οι καταπληκτικοί γιατροί και οι νοσηλεύτές. Μου θυμίζεις όμως ότι όλοι μπορούμε να είμαστε ήρωες, κάθε μέρα, και η μεγαλύτερη ηρωίδα μου είσαι εσύ.»

